

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca mr.sc. M. K. kao predsjednice vijeća, D. V. i B. M. kao članova vijeća, te više sudske savjetnice J. J. kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Ž. V. iz Z., T. G. d.o.o, iz G., koga zastupaju odvjetnici Odvjetničkog društva U. & P. iz V. i B. M. iz Z., protiv rješenja tuženog Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, klasa: UP/I-041-02/07- 01/24, ur. broj: 326-321/09-86 od 21. svibnja 2009. godine, radi utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva K. d.d. Z., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 19. svibnja 2010.

p r e s u d i o j e

Tužbe se odbijaju.

Obrazloženje

Tužitelji su podnijeli ovome Sudu pojedinačne tužbe protiv istog osporenog rješenja i to Ž. V. dana 19. lipnja 2009. koja je zavedena pod brojem Us-7615/2009, T. G. d.o.o, dana 23. lipnja 2009. koja je zavedena pod brojem: Us-7702/2009 i B. M. dana 23. lipnja 2009. koja je zavedena pod brojem Us-7708/2009. S obzirom da se radi o istoj stari, Sud je odlučio temeljem ovlaštenja iz članka 313. Zakona o parničnom postupku u svezi s odredbom članka 60. Zakona o upravnim sporovima navedene predmete spojiti i isti riješiti pod brojem Us-7615/2009.

Osporenim rješenjem utvrđuje se da je za tužitelje stjecanjem 200 redovnih dionica s pravom glasa društva K. d.d. od strane društva T. G. d.o.o., dana 23. svibnja 2007. godine nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje društva K. d.d. Z.

Nalaže se tužiteljima da u roku od 30 dana od dana konačnosti rješenja Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga podnese zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3. Zakona o preuzimanju dioničkog društva. Tužiteljima se nalaže da u roku od 5 dana od dana zaprimanja ovoga rješenja plate administrativnu pristojbu u iznosu od 2.000,00 kn i naknadu u iznosu od 20.000,00 kn.

Osporavajući zakonitost pobijanog rješenja tužitelj Ž. V. u svojoj tužbi u bitnom navodi da je tužena pogrešno utvrdila pravno relevantne činjenice te stoga donijela i pogrešne zaključke a što dovodi do pogrešne primjene Zakona o preuzimanju dioničkih društava te mu se stavlja na teret obveza koja nije pravno osnovana.

Tužitelj ističe kako je Ugovor o kratkoročnom kreditu bio namjenski jer je isti trebao poslužiti za likvidnost društva M. m. d.o.o., ali da mu nije poznato u koje svrhe su odobrena sredstva bila dalje planirana i isplaćena. Ne poriče svoje poznanstvo sa gđom. A. C. i sa gospodinom B. M. i da su isti imali s njime osobne i poslovne odnose, ali ograničene upravo na

situacije koje je tužena navela.

Tužitelj navodi da nije u apsolutno nikakvoj vezi s društvom T. G. d.o.o, te da između njih, a pogotovo između njih sve troje nikada nije zaključen nikakav sporazum, bilo usmeno bilo pismeno iz kojeg bi proizlazila direktna ili indirektna namjera za zajedničko stjecanje dionica društva K. d.d.

Tužitelj smatra da nema uvjete za primjenu članka 8. Zakona o preuzimanju dioničkih društava, a koji je važio na dan 23. svibnja 2007. godine. Stoga su sve konstatacije tužene bez osnova. Tužitelj ističe da prema prijelaznim i završnim odredbama sada važećeg Zakona o preuzimanju dioničkih društava i to članka 61. ne bi bio on kao i ostale navedene osobe dužan objaviti ponudu za preuzimanje dionica jer nisu imali od ukupnog broja dionica 212.671 više od 25% budući da su ukupno imali 53.096 dionica.

Tužitelj T. G. d.o.o, u svojoj tužbi u bitnome navodi da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno te je slijedom toga i pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Tužitelj navodi da nije u apsolutno nikakvoj vezi sa g. Ž. V., odnosno između njih nije zaključen nikakav sporazum iz kojeg bi proizlazio njihov dogovor za stjecanje dionica cijelog društva, ne postoji nikakva posebna niti vlasnička povezanost niti bilo kakav odnos ovisnosti iz kojih bi proizlazilo njihovo zajedničko djelovanje koje bi bilo relevantno za primjenu odredaba Zakona o preuzimanju dioničkih društava, a između ove dvije osobe ne postoji ni bilo koji drugi poslovni aranžman koji bi indirektno potvrđivao navode tuženika po pitanju eventualne povezanosti u smislu zajedničkog djelovanja radi stjecanja dionica ciljnog društva. Činjenica da je gđa A. C., u funkciji koju je obnašala kao direktor u nekom drugom društvu, a izvan društva T. G. d.o.o, odnosno tužitelja, imala određeni poslovni aranžman sa gore imenovanim, nema nikakvog utjecaja na poslovanje i vođenje poslova ovog društva pa tako i na donošenje odluka tužitelja o stjecanju dionica ciljanog ili bilo kojeg drugog društva ili bilo koje druge imovine. Stoga, g. V., a ni g. M. nemaju nikakvog utjecaja na vođenje poslova i donošenje odluka, a kako je to propisano člankom 8. Zakona o preuzimanju dioničkih društava. U konkretnom slučaju ne postoji niti jedna kvalifikativna okolnost propisana Zakonom o preuzimanju dioničkih društava, koja okolnost bi povezivala sve tri osobe koje su pobijanim rješenjem obvezane podnijeti ponudu za preuzimanje, odnosno koja bi upućivala i potvrđivala postojanje zajedničkog djelovanja s namjerom zajedničkog stjecanja dionica ciljnog društva, a kako to tuženo tijelo obrazlaže.

Tužitelj B. M. u svojoj tužbi u bitnome navodi da je Zakon pogrešno primijenjen na njegovu štetu nametnuvši i naloživši mu navedene obveze. Točni su navodi i tvrdnje tužene u pogledu poznanstva između njega i g. V., odnosno između njega i gđe. C., odnosno da je u prijašnjem vremenu ulazio u poslovne pa čak i prijateljske odnose sa navedenim osobama, no daleko od toga, bilo koji njihov kontakt nije bio povezan sa nikakvom zajedničkom namjerom stjecanja dionica. Naime, radilo se o pravnom poslu davanja zajma g. V. jer je imao slobodnih sredstava te mu je na taj način želio pomoći, a sve to zbog dugogodišnje prijateljske povezanosti. Garancija je dogovorena usmeno i to da prenese određeni iznos dionica. Tužitelj dalje navodi da nikakve veze nema, a niti da je ikada imao sa društvom T. G., a da nije sačinio nikakav sporazum o zajedničkom stjecanju dionica. Jedino što ga povezuje sa dotičnim društvom jeste gđa. A. C., koja je sada direktor toga društva, a s kojom je kontaktirao i bio u poslovnom odnosu kada je ista bila u funkciji direktora društva V. N. d.o.o. Tužitelj ističe da mu nije poznat aranžman koji su imali društvo M. m. d.o.o, i g. V. te na koji načinje društvo M. m. d.o.o, došlo do svojih sredstava, budući da ga se je u funkciji direktora društva V. N. d.o.o, ticao samo obvezno-pravni odnos koji je između društva M. m. d.o.o, i V. N. d.o.o, nastao temeljem ugovora o zajmu. Na kraju tužitelj zaključuje da u smislu članka 8. Zakona o preuzimanju dioničkih društava, važećem na dan 23. svibnja 2007. nije bilo nikakvog osnova za donošenje pobijanog rješenja te da je došlo do očite pogrešne primjene Zakona.

Tužitelj predlaže da Sud tužbu uvaži i poništi osporeno rješenje.

Tužena Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da se protivi tužbama tužitelja pozivom na razloge osporenog rješenja uz prijedlog za odbijanje tužbi kao neosnovanih.

Tužbe nisu osnovane.

Ocjenjujući zakonitost pobijanog rješenja Sud smatra da istim nije povrijeđen zakon tužiteljima na štetu. Naime, tužena je dala valjane razloge, a temeljem provedenog postupka, za zaključak da su tužitelji usklađeno djelovali u svezi sa stjecanjem dionica u skladu sa odredbom članka 8. stavka 1. Zakona o preuzimanju dioničkih društva ("Narodne novine", broj: .84/02, 87/02, 120/02 i 2/07) stoga proizlazi daje došlo do primjene članka 4. stavka 1. Zakona tj. daje nastupila obveza bez odgode obavijestiti Društvo, Agenciji i javnost o stjecanju dionica, te objaviti ponudu za preuzimanje pod uvjetima i na način određen Zakonom.

Sud nije mogao prihvatiti prigovore iz tužbe tužitelja jer je u postupku utvrđeno da je B. M. davao pozajmice Ž. V. za stjecanje dionica Ciljnog društva, pa tako i za kupnju 12.160 dionica u vrijednosti od 1.484.929,20 kn dana 31. siječnja 2006. godine, da bi u svibnju 2006. godine Ž. V. založio ukupno 38.813 dionica Ciljnog društva, kao založni dužnik za kredit društvu M. m. d.o.o., Z., a koje društvo je osnovao B. M. u lipnju 2006. a u kolovozu 2006. isplatio manji iznos i društvu T. G. d.o.o. Dok je iz istog kredita (33%) društvo M. m. d.o.o. isplatilo A. C. i članovima njene obitelji.

Stoga je ovakovim djelovanjem tužitelja, tužena imala osnova za zaključak da su se tužitelji sporazumjeli usklađeno djelovati u svezi sa stjecanjem dionica Ciljnog društva, a što predstavlja zajedničko djelovanje prema članku 8. stavku 1. točke a, navedenog Zakona.

Tužena je također ocijenila sve date izjave tužitelja te ih nije prihvatila kao odlučne za drugačije rješenje ove stvari s obrazloženjem da nisu vjerodostojne, već da idu za tim da prikriju njihovu suradnju i poznanstvo uopće.

Sud smatra da nije od utjecaja činjenica što ne postoji pisani sporazum ili drugi dokaz u pisanoj formi, kao i što tužitelji negiraju bilo kakav usmeni sporazum o zajedničkom djelovanju, već je dovoljna znakovita manifestacija volje kroz druge aktivnosti da sili na zaključak zajedničkog djelovanja stjecanja dionica istog Ciljnog društva.

Nije osnovan prigovor tužitelja Ž. V. pozivom na odredbu članka 61. stavka 2. Zakona o preuzimanju dioničkih društava iz 2007. godine ("Narodne novine", broj: 109/07 i 36/09), a kojim je propisano da su osobe kojima je obveza objavljivanja ponude za preuzimanje nastala sukladno odredbama ranijeg važećih Zakona, a koje do dana stupanja na snagu ovog Zakona nisu podnijeli zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude, nastalu obvezu dužne su izvršiti sukladno odredbama ovoga Zakona. Ova odredba se odnosi na postupak vezan uz podnošenje zahtjeva i odlučivanja o istom, te provođenju same ponude za preuzimanje, dok se za utvrđivanje nastanka obveza objavljivanja ponude za preuzimanje primjenjuje tada važeći Zakona, tj. onaj kada je i nastala obveza prijavljivanja ponude.

S obzirom na navedeno valjalo je temeljem članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 53/91, 9/92 i 77/92) tužbe tužitelja odbiti kao neosnovane.

U Zagrebu 19. svibnja 2010.

Zapisničarka:
J. J., v.r.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. M. K., v.r.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. Ž. V. Z.,
2. Odvjetničko društvo U. i P., V.,
3. B. M., Z.,
4. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Zagreb, sa spisom

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik

I. B.